

॥ ४८ ॥ नेमिचक्रधारां अराः नाग्निनेमिसंधानदाखणि ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ इत्यारण्यके प० नै० भा० एकषष्ठ्यधिकद्विंशतमोऽध्यायः ॥ २६१ ॥

वसत्त्विति ॥ १ ॥ २ ॥

तस्मात्त्वमपि कौतियनशोकं कर्तुं मर्हसि ॥ राज्यात्स्फीतात्परिभ्रष्टस्तपसा तद्वाप्स्यसि ॥ ४८ ॥ सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानंतरंसुखं ॥ पर्यायेणोपसर्पति नरं नेमिमरा इव ॥ ४९ ॥ पितृपैतामहं राज्ञं प्राप्स्यस्यमितविक्रम ॥ वर्षात्रयोदशादूर्ध्वं व्येतुते मानसो ज्वरः ॥ ५० ॥ वैशंपायन उवाच स एव मुक्ताग्नि गवानव्यासः पांडवनंदनं ॥ जगाम तपसेधीमान्पुनरेवाश्रमं प्रति ॥ ५१ ॥ इति श्रीम० आरण्यके प० ब्रीहिद्रौणिक० मुद्गलदेवदूतसंवादे षष्ठ्यधिकद्विंशत तमोऽध्यायः ॥ २६१ ॥ ॥ ४३ ॥ समासंच ब्रीहिद्रौणिकपर्व ॥ अथ द्रौपदीहरणपर्व ॥ जनमेजय उवाच वसत्स्वेवं नेतेषु पांडवेषु म हात्मसु ॥ रममाणेषु चित्राभिः कथाभिर्मुनिभिः सह ॥ १ ॥ सूर्यदत्ताक्ष्यान्नेन कृष्णायाम्भोजनावधि ॥ ब्राह्मणां स्तर्पमाणेषु ये चान्नार्थमुपागताः ॥ २ ॥ आरण्या नां नृगाणां च मांसैर्नानाविधैरपि ॥ धार्तराष्ट्रादुरात्मानः सर्वे दुर्योधनादयः ॥ ३ ॥ कथं तेष्वन्ववर्तत पापाचारामहामुने ॥ दुःशासनस्य कर्णस्य शकुनेश्च मते स्थिताः ॥ ४ ॥ एतदाचक्ष्व भगवन् वैशंपायन पृच्छतः ॥ वैशंपायन उवाच श्रुत्वा तेषां तथा दृष्टिं नगरे वसतामिव ॥ ५ ॥ दुर्योधनो महाराज तेषु पापमरोचय त् ॥ तथा तैर्निरुतिप्रज्ञैः कर्णदुःशासनादिभिः ॥ ६ ॥ नानोपायैरघंतेषु चिंतयत्सु दुरात्मसु ॥ अभ्यागच्छत्सधर्मात्मा तपस्वी सुमहायशः ॥ ७ ॥ शिष्यायुतसमोपेतो दुर्वासानामकामतः ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य मुनिं परमकोपनं ॥ ८ ॥ दुर्योधनो विनीतात्मा प्रश्रयेण दमेन च ॥ सहितो भ्रातृभिः श्रीमानातिथ्येन न्यमंत्रयत् ॥ ९ ॥ विधिवत्पूजयामास स्वयं किंकरवस्थितः ॥ अहानिकतिचित्तत्रतस्थौ समुनिसत्तमः ॥ १० ॥ तंच पर्यचरद्वाजादिवारात्रमतं द्रितः ॥ दुर्योधनो महाराजशापात्तस्य विशंकितः ॥ ११ ॥ क्षुधितोऽस्मि ददस्वान्नं शीघ्रं मम नराधिप ॥ इत्युक्त्वा गच्छति स्नातुं प्रत्यागच्छति वैचिरात् ॥ न भोक्ष्याम्ययमेनास्ति क्षुधेत्युक्तेत्यदर्शनं ॥ १२ ॥ अकस्मादेत्यच ब्रूते भोजयास्मांस्त्वरान्वितः ॥ कदाचिच्च निशीथे स उत्थाय निकृतौ स्थितः ॥ १३ ॥ पूर्ववत्कारयित्वा न्नं भुंक्ते गर्हयन्मसः ॥ वर्तमाने तथा तस्मिन् यदा दुर्योधनो नृपः ॥ १४ ॥ विरुतिं नैतिनक्रोधं तदा तुष्टो भवन्मुनिः ॥ आहूचैनंदुराधर्षो वरदोऽस्मीति भारत ॥ १५ ॥ दुर्वासा उवाच वरं वरय भद्रं ते यत्ते मनसि वर्तते ॥ मयि प्रीते तु यद्दुर्म्यं नालभ्यं विद्यते तव ॥ १६ ॥

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अर्घंडुःखं ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ धर्म्यधर्मादनपेतं ॥ १६ ॥